

PASTIRČKOVA MELODIJA

Za adventni koledar 2005 (izdalo Misijonsko središče Slovenije) zbral Drago Ocvirk, za igranje priredila Marija Prikeržnik

STARI PASTIR: Najlepša noč. Toliko zvezd in vsaka ima svojo pot. (sloni na palici)

PRIPOVEDOVALEC: Tako je razmišljal vsak večer stari pastir. Slonel je na svoji palici in užival ob pogledu na zvezdnato nebo.

STARI PASTIR: On bo prišel (zamišljeno, vzhičeno)

VNUK DANIJEL: Dedek kdaj bo prišel On?

STARI PASTIR: Kmalu

DRUGI PASTIRJI: Kmalu... (se zasmejijo) To govoriš že vsa leta, pa se ni nič zgodilo.

PRIPOVEDOVALEC: Stari pastir se ni zmenil za njihovo norčevanje. Bolj ga je skrbel dvom v vnukovih očeh

STARI PASTIR: Kdo bo, če umrem, ohranjal prerokove obljube in jih podajal naprej. (bolj sam sebi) In če še On dolgo ne pride?

PRIPOVEDOVALEC: Starčkovo srce je bilo polno pričakovanja. Iz težkega razmišljanja ga je predramil vnuk Danijel.

VNUK DANIJEL: Ali bo On imel zlato krono?

STARI PASTIR: DA

VNUK DANIJEL: In srebrn meč?

STARI PASTIR: Da

VNUK DANIJEL: Ali bo imel tudi škrlatni plašč?

STARI PASTIR: Da, seveda ga bo imel.

PRIPOVEDOVALEC: Zaradi vnukove radovednosti je bil starček zadovoljen.

(Danijel zaigra na flavto, vadi, ponovi...)

PRIPOVEDOVALEC: Starčku se je zjasnil obraz, vnuk igra vsak dan lepše in čistejše. Vadi zjutraj in zvečer. Rad bi bil pripravljen, ko pride On, kralj, Odrešenik, ki ga so ga preroki napovedali. Danijel igra zelo lepo.

STARI PASTIR: Danijel, ali bi ti zaigral svojo lepo melodijo tudi za kralja-Odrešenika, ki ne bi imel krone... meča... in niti škrlatnega plašča?

VNUK DANIJEL: O, to pa ne, nikakor ne (razburjeno). Kako bi lahko bil kralj brez krone, brez meča, brez plašča? - Takšen kralj ni vreden moje pesmi. On bo imel srebro in zlato, še mene bo naredil bogatega in vsi se bodo čudili in mi zavidali. (vzneseno)

PRIPOVEDOVALEC: Stari pastir je bil žalosten. Zakaj je obljubil vnuku to, v kar niti sam ne verjame. Kako bo On pravzaprav prišel? Odrešenik, med ljudi iz nebes? Iz večnosti? Morda kot otrok? Bo reven, ali bogat? Gotovo mogočnejši kot vsi kralji, čeprav brez krone in škrlatnega plašča. Kako naj zdaj to razloži Danijelu?

(pastirček igra, ali kakšna druga nežna melodija)

PRIPOVEDOVALEC: neko noč se je pojavilo na nebu posebno znamenje, ki ga je starček nestrpno pričakoval. Zvezde so sijale močnje kot sicer. Nad Betlehemom je zasvetila velika zvezda. Nenadoma so se pojavili angeli in zapeli: Nocoj se vam je rodil Odrešenik. Danijel je stekel prosti svetlobi. Pod ovčjo kožo je nosil flavto. Tekel je kolikor je le mogel. Prvi je prispel do hleva in obstal pred otrokom. Neki mož in žena sta zibala otroka zavitega v plenice. Starejši pastirji, ki so sedaj prispeli so padli na kolena pred Novorojenim. Njegov dedek je molil.

(med tem časom pastirji klečijo pred Sveto družino, pred jaslicami ali pa pred živim Jožefom in Marijo)

VNUK DANIJEL: (bolj sam sebi) in to naj bi bil kralj, o katerem mi je dedek pripovedoval. Ne, to mora biti pomota. Tukaj že ne bom zaigral svoje pesmice. (odide)

PRIPOVEDOVALEC: Danijel je razočaran odšel v noč. Pa je spet zagledal svetlobo in angele, ki so še lebdeli nad hlevčkom. Ko se je oddaljil je zaslišal otrokov jok. Ni ga želel poslušati, stekel je proč, zatiskal si je ušesa. Toda jok, mu je sledil,.. segel mu je do srca...potegnil ga je nazaj k hlevu. Obstal je. Videl je Jožefa in Marijo in pastirje, kako zaupljivo zrejo v Dete, poskušajo ga pomiriti. Danijel si ni mogel kaj. Izpod ovčje kože je potegnil flavto.

(Danijel igra)

PRIPOVEDOVALEC: Otrok je odprl oči, ni več jokal, zadovoljno se je nasmehnil Danijelu. Pastirček je ves srečen občutil, da ta nasmeh bolj obogati kakor zlato in srebro. Spoznal je, da je to On, odrešenik, katerega sta z dedkom tako pričakovala.

VNUK DANIJEL: V preprostosti in tišini srca spoznajmo Jezusa. Nocoj mu zaigrajmo vsak svojo melodijo. On je naše bogastvo.